

domina rerū: vt vos soletis dicere: eloquentiæ vis quæ est
 præclara: quæ primū efficit: vt ea quæ ignoramus disce
 re: & ea quæ scimus alios docere possim⁹: deinde hac co
 hortamur: hac persuadem⁹: hac consolamur afflictos: hac
 deducimus a timore perterritos: hac gestiētes comprimi
 mus: hac cupiditates iracūdiāsque restringimus: hæc nos
 iuris legum vrbium societate deuinxit: hæc a vita immani
 & fera nos segregauit. Hæc igitur omnes percipere debent
 nam quid multa prædest & pulcherrima didicisse: Si cū
 eloquentia dignitateque eloq: splendido grauique sermone ig
 noramus? Et quoniā vt inquit Idē in Paradoxis Nihil
 est tam incredibile: quod nō dicēdo fiat probabile: nihil
 tam horridū: nihil tam incultū: quod non splendescat
 oratione: licet per Dialecticam quod volum⁹ suadere dis
 suadereque possimus: nihilomin⁹ tñ claritate sermonisque
 nitore illustrādum est: vt potentius quadā vi & luce ora
 tionis in animos influat.

Idem:

Alphora.

Linus.
 Musæus.

Iob.

Chayn.

Sed quoniā: vt Alphorabi⁹ ostēdit: post Rhetoricā
 Poetica sequitur: de ipsa breui dicendū censeo. Poesim
 græci ab Orpheo: & Lino tradūt fuisse inuentam Pho
 ronæi Regis Argiuorum tempore. vt ali⁹ Musæus seu
 Moses: qui vt fertur Hebræas litteras repperit: vt ali⁹ an
 tea Iob: vt ali⁹ Abraam: quæ prodiderūt Caldæas: & Sy
 rias litteras inuenisse: quarū alteras quidā Anubin id
 est Mercuriū: alteras Rhadamantum inuenisse tradide
 runt: vt ali⁹ credunt in Babylonia primū tēpore Nem
 broth fuit inuenta: vt ali⁹ a Noe quum ex arca egressus
 deo sacrificiū obtulit: vt ali⁹ pmo a Chayn & Abel quū
 deo sacrificarunt. Hæc audientes oblectat: hæc homi
 nes ad quicquid vult incitat atque impellit. nam quid de
 illo Dircaō dicit Horatius his verbis: Dircausque ma
 res aios in Martia bella Versibus exacuit: hui⁹ ad doctri
 nā ē necessaria pgnitio: hui⁹ erat nomē venerabile: testate

Poetica.

Orpheus.
 Phoronæ.
 Moses.
 Abraam.
 Anubis.
 Rhadamā.
 Nembroth
 Noe.
 Abel.

Disputatio